

[Hagen Hagensen]

ge. Nu kommer der øgede skatter for det kommende år, både til kommuner og nu altså også til staten. Det går ikke. Staten må spare, det må borgerne, og det er statens opgave at gå foran, når den ønsker at holde indkomsterne i ro.

Jeg skal i og for sig ikke sige mere om dette lovforslag. Vi vender tilbage med bemærkninger om den del af det, der vedrører sømandsskatten, når vi kommer i udvalg. Der er altid en del teknik i disse ting. Men naturligt kan vi sige, at sømandsskatten må ligge på niveau med den skat, der opkræves af andre borgere.

I bemærkningerne til lovforslaget tales der lidt flot om, at der vil ske en vis nedsættelse, hvis man har den samme indkomst i 1980, som man havde i 1979. Det lyder kønt og godt, men samtidig regner man med, at indtægterne vil stige med 8,8 pct. i gennemsnit. Det skal man også have skat af, og derved kommer altså det øgede skattryk. Realiteten i lovforslaget er, at langt de fleste kommer ud for at betale mere i skat. Man vil altså tage på både den ene og den anden led. Skal vi dog ikke holde op med det og se at få noget fornuftigt ud af tingene i stedet for?

Glistrup (FP):

Otte års vedholdende og konsekvent fremskridtstale har omsider fået det til at gå op for endog hr. Heinesen m. fl., at den hidtil førte politik kører os direkte ned i afgrunden. Dermed er fase I overstået. Nu kommer vi så til fase 2: hvordan kommer vi væk fra afgrunden? Der er selvfølgelig mange midler, der skal tages i anvendelse, men den vigtigste enkeltforanstaltning af samtlige foranstaltninger, der skal køre Danmark væk fra afgrunden, er en forhøjelse af det skattefrie bundfradrag, og det er en forhøjelse af det skattefrie bundfradrag lige så langt op, som de skattemæssige, samfundsøkonomiske bukser overhovedet kan holde til. De kan, når man ser på de samfundsøkonomiske realiteter i dag, holde til, at man forhøjer det skattefrie bundfradrag ud over, hvad regeringen her har foreslået, med yderligere 23.200 kr.

Derfor bør dette lovforslag som det vigtigste af alle forslag, vi overhovedet behandler her i efteråret 1979 i folketinget, først og fremmest gå ud på, at vi nu får dette personfradrag forhøjet for 1980 – og langt, langt

mere end det, regeringen her kommer og foreslår. Det er, hvad fremskridtspartiet vil arbejde for i udvalget.

Men som altid vil fremskridtspartiet være indstillet på, at en hvilken som helst gevinst, den være sig nok så fattig, nok så mager, dog trods alt er værd at opnå. Det, det ulykkeligvis for Danmark drejer sig om herinde i dette folketing, er at tælle til 90, og vi kan ganske udmærket se, at skal vi tælle til 90, når det drejer sig om, hvordan vi får ændret regeringens forslag, sådan at vi får et højere personfradrag end det af regeringen foreslåede, når vi ikke op på det, vi burde nå op på, nemlig 38.000 kr. i personfradrag for 1980. Vi når ikke højere end 15.300 kr., men vi vil så selvfølgelig ved anden behandling og ved tredje behandling stemme for, at man når frem til et skattefrit bundfradrag på de 15.300 kr.

At det så fra f. eks. venstres side beror på nogle historiske ransagelser af den ene eller anden art, det får være, hvad det være vil. Paris er vel en messe værd, og det at få forhøjet personfradraget er også noget værd, selv om man skal henholde sig til nogle aftaler, som hr. Ellemann-Jensen mener at kunne påberåbe sig. Det er lige meget, om man stemmer ud fra den ene eller den anden grundelse, bare man dog vil stemme for at få lempet indkomstskatten, altså først og fremmest lempet indkomstskatten på den samfundsøkonomisk bedste måde, nemlig ved forhøjelsen af bundfradraget.

Der er også andre ting i dette lovforslag, det var det, som hr. Camre så nydeligt på et rørende teknokratdansk udtrykte sådan, at sømandsskatteskalaen reguleres med 1 procentpoint i opadgående retning. Jeg må erkende, at det er ikke lige mit tonefald, når det drejer sig om dette grove overgreb på den danske søfarende befolkning. Jeg vil sige, at det er uanstændigt og meget uheldigt, at man forøger skatetrykket på søfartserhvervet. I Danmarks nuværende situation, hvor vort søfartserhverv indsejler en så enorm nettovalutaindtjening, som der er tale om her, i en meget hård konkurrence også med fremmede statskasser, med bekvemlighedsflagsskibe osv., er det vigtigt, at vi letter skatten for søfartserhvervet. Det er både teknisk muligt, fordi vi nu engang har den særlige sømandsskatteordning, og provenumæssigt meget enkelt at gøre. Hr. Hagen Ha-